

En typisk indskrænkning i kapitalandelenes omsættelighed kan være, at den øverste ledelse skal godkende eventuelle overdragelser, eller at øvrige kapitalejere ved overdragelse har forkøbsret. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 48, stk. 2.

Udgangspunktet i forslaget § 50 om ejerbogen er – som i dag – at ejerne ikke har adgang til at se ejerbogen. Kapitalejerne kan imidlertid vælge at tillade en videre adgang til kapitalsekskabets ejerbog, jf. forslaget § 51, stk. 4, og af hensyn til fremtidige investorer og kapitalejere er det nødvendigt at oplyse om sådanne regler i vedtægten, jf. det foreslåede *nr. 8*. Dette krav er en videreførelse af den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 4, stk. 2, nr. 4.

Forslaget *nr. 9* om, at der skal oplyses om en eventuel begrænsning i selskabets levetid, har ikke hidtil været et krav i dansk ret. Det følger imidlertid af 2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), artikel 2, litra e, at »selskabets varighed« skal oplyses i vedtægter eller stiftelsesoverenskomst, såfremt denne varighed ikke er ubegrænset.

Er et kapitalsekskab oprettet med henblik på en midlertidig levetid, for eksempel for at gennemføre et byggeri, anlæg eller lignende projekt, der afsluttes efter en forud bestemt periode, hvorefter selskabet opløses, skal dette fremgå af selskabets vedtægter. En sådan oplysning kan være værdifuld for såvel investorer, kreditorer og ikke mindst potentielle kreditorer, hvis krav mod selskabet kan opstå efter selskabets opløsning.

Den foreslåede bestemmelse omfatter også den situation, hvor et sekskab stiftes med henblik på at skulle spaltes i to nye sekskaber, således at det oprindeligt stiftede sekskab ophører. Vedtægterne skal i alle tilfælde, hvor et kapitalsekskab ved stiftelsen forudsættes at have en begrænset levetid, angive enten den seneste dato for sekskabets ophør eller den længste periode efter stiftelsen, hvor sekskabet kan bestå.

Til § 30

Den foreslåede § 30 om de formelle krav til tegning af kapitalandele er en videreførelse af den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 7, stk. 1, 1. pkt., med visse ændringer. Der er i dag ikke en tilsvarende bestemmelse i anpartsselskabsloven.

Stiftelsen af et anpartsselskab sker i dag i én arbejdsgang - ved en simultan stiftelse - hvor stifteren eller stifterne opretter og underskriver et stiftelsesdokument, hvori anpartsselskabets vedtægter indgår som en integreret del. Dermed anses anpartsselskabet for stiftet. Da stifter skal tegne anparterne efter de gældende regler, er der ikke behov for en mere omfat-

tende procedure. Stiftelsen anses dog først for endelig, når anpartsselskabet er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og anpartsselskabet dermed har opnået retsevne som juridisk person.

I modsætning til anpartsselskabsloven stiller aktieselskabsloven ikke krav om, at stifterne af et aktieselskab skal tegne aktier i sekskabet. Aktierne kan tegnes helt eller delvist af andre end aktieselskabets stiftere. Det er netop karakteristisk for et aktieselskab, at aktieselskabets aktier frit kan udbydes til offentligheden. Aktieselskabslovens §§ 9 og 10 indeholder derfor regler om afholdelse af en konstituerende generalforsamling.

Stiftelsen af et aktieselskab sker således efter gældende ret som udgangspunkt i flere arbejds gange - ved en successiv stiftelse. Først underskriver stifteren eller stifterne et stiftelsesdokument med udkast til vedtægter. Derefter indbyder stifterne interesserede investorer til at tegne aktier på fremlagte tegningslister. Endelig indkalder stifterne aktietegnerne til en konstituerende generalforsamling, hvor der træffes endelig beslutning om stiftelse af aktieselskabet og afholdes valg til ledelsen m.m.

I praksis stiftes aktieselskaber dog typisk ved en simultan stiftelse ligesom anpartsselskaber, da det i dag er muligt at afholde den stiftende generalforsamling uden forudgående indkaldelse, hvis alle aktier tegnes på generalforsamlingen, og alle godkendte aktietegnere er enige heri, jf. aktieselskabslovens § 9, stk. 2.

Kravet om, at anpartskapitalen skal tegnes af stifterne i den gældende § 4, stk. 1, 1. pkt., i anpartsselskabsloven, er oprindeligt indsat for at hindre, at tegningen af anparter blev udbudt til en videre kreds, idet anpartsselskaber forudsættes at have en »sluttet deltagerkreds«, jf. bemærkningerne til lov nr. 371 af 13. juni 1973. Anpartsselskabsformen er fortsat en mere enkel kapitalsekskabsform beregnet til et begrænset antal deltagere, men Udvalget til Modernisering af Selskabsretten har fundet, at der ikke længere er nogen begrundelse for at opretholde kravet om, at alle anparter skal tegnes af stifterne. På denne baggrund foreslås det, at kravet afskaffes.

Som en konsekvens heraf vil det fremover kunne forekomme, at sekskabskapitalen i et anpartsselskab ikke er blevet fuldt tegnet på tidspunktet for underskrivelsen af stiftelsesdokumentet, ligesom det i dag kan være tilfældet i et aktieselskab.

Ophævelsen af kravet om, at stifterne skal tegne den fulde anpartskapital, gør det nødvendigt at sikre identifikationen af eventuelt udefra kommende anpartstegnere.